

Италианският език принадлежи към групата на романските езици, които са част от индоевропейското езиково семейство. Освен него, към романските езици спадат още португалски, испански, каталански, провансалски, френски, румънски. Около 62 000 000 души в Италия говорят италиански. Освен това не по-малко от 500 000 души в Южна Швейцария, Истрия и Сомалия използват италиански.

Италианската диаспора в различни части на света също допринася за разпространението на езика. Италианският език се е развил на основата на родния латински, който се е говорил в днешна Италия и от който постепенно произлизат многобройни диалекти. Един от тези диалекти, тосканският, се очертава като най-богат и авторитетен.

Това се дължи на икономическия и културен възход на Флоренция, главен център на Тоскана. С тоскански език си служат в цяла Италия писатели и поети, хора на културата, администратори и делови хора. Тосканският говор се явява междинен между романските диалекти в Северна Италия и диалектите в Южна Италия. След освобождението и обединението на страната тосканският говор е установен като официален литературен италиански език.

Съвременният книжовен италиански се оформя относително късно. Едва през втората половина на десети век може да се говори за писмени паметници, писани не на латински, а на език, близък до италианските говори. Понятието за италиански език изкрystalизира напълно в творчеството на Данте Алигиери. Авторът на „Божествена комедия“ използва в своите творби главно тосканския диалект, но също и смесица от сицилиански говори. Продължителната политическата разпокъсаност на Апенинския полуостров е причина местните диалекти да продължават дълго да играят важна роля в съвременна Италия.

Макар че разликата между език и диалект е условна, все пак за отделни езици се смятат неаполитанският, венецианският, сардинският, фриулийският, сицилианският. Италианският език се е либерализирал граматически и напълно е изгубил падежната система при имената. От друга страна, в сравнение с другите романски езици най-консервативен по отношение на речниковия си състав е италианският език.